

Roma statornicește vedenia - Numărul treisprezece

Controversele Romei: înțelegerea testului final al icoanei fiarei

Jeff Pippenger

2024-09-01

Pe măsură ce reunim, linie după linie, analiza diferitelor controverse care au avut loc în istoria adventă, pentru a încheia înțelegerea noastră asupra problemei actuale, am reținut anumite atribute selectate ale a cinci linii profetice. Întâia linie este și ultima linie, căci ambele controverse s-au întemeiat în mod direct pe expresia «jefuitorii poporului tău» din versetul paisprezece al capitolului unsprezece din Daniel. Am analizat controversele lui Uriah Smith și James White și controversa «necurmatului», din cartea lui Daniel. Am luat în considerare controversa care a avut loc după desigilarea ultimelor șase versete din Daniel unsprezece, în 1989, privitoare la împăratul de la miazănoapte. Apoi am avut în vedere cele patru insecte din cartea lui Ioel. S-ar mai putea adăuga încă foarte multe la fiecare dintre aceste linii, dar ne limităm la a izola anumite caracteristici care au contribuit la pozițiile ce au respins adevărurile legate de subiectul Romei.

Cinci istorii, însă, întrucât prima este totodată și ultima, rezultă șase linii. Contextul profetic al acestor linii de controversă este cel al zilelor de pe urmă; prin urmare, liniile urmează a fi aplicate în timpul testului imaginii fiarei.

Domnul mi-a arătat limpede că chipul fiarei se va forma înainte ca timpul de probă să se încheie; căci acesta va fi marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care se va hotărî soarta lor veșnică. . . .

„Aceasta este încercarea la care poporul lui Dumnezeu trebuie să fie supus înainte ca ei să fie pecetluiți.” Manuscript Releases, volumul 15, 15.

Testul formării chipului fiarei este, ca și celelalte șase linii de controversă, un test privitor la subiectul profetic al Romei. Marele test care are loc înainte ca poporul lui Dumnezeu să fie pecetluit privește formarea chipului fiarei romane. Fiara este puterea papală, iar Statele Unite formează un chip al puterii papale pe măsură ce înaintează către legea duminicală iminentă.

Pentru ca Statele Unite să formeze chipul fiarei, puterea religioasă trebuie să exercite un asemenea control asupra guvernului civil, încât autoritatea statului să fie folosită și de biserică pentru a-și împlini propriile scopuri. Marea Controversă, 443.

Acea lege duminicală din Statele Unite indică faptul că chipul fiarei a fost pe deplin format în Statele Unite.

„Dar chiar prin actul de a impune o obligație religioasă prin puterea civilă, bisericile ar forma ele însele o icoană fiarei; prin urmare, impunerea păzirii duminicii în Statele Unite ar fi o impunere a închinării aduse fiarei și icoanei ei.” Marea controversă, 449.

La legea duminicală, icoana fiarei a fost pe deplin formată în Statele Unite, iar Statele Unite sunt atunci pe deplin despărțite de Dumnezeu și își încep lucrarea profetică de a sili întreaga lume să facă o icoană a fiarei. La legea duminicală din Statele Unite, Satana își începe lucrarea sa minunată de a conduce națiunile lumii să repete procesul formării unei icoane a fiarei care să cuprindă toate națiunile lumii.

„Prin decretul care impune instituția papalității, în încălcarea legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va desprinde pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie ca să dea mâna cu puterea Romei, când se va întinde peste abis ca să dea mâna cu spiritismul, când, sub influența acestei triple uniri, țara noastră va repudia orice principiu al Constituției sale, ca guvern protestant și republican, și va lua măsuri pentru propagarea minciunilor și amăgirilor papale, atunci vom ști că a sosit vremea lucrării minunate a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Mărturii, volumul 5, 451.

Odată cu promulgarea, în curând, a legii duminicale în Statele Unite, Satan, în cooperare cu Statele Unite, va constrânge fiecare națiune să urmeze exemplul Statelor Unite în formarea unui sistem de tip biserică-stat și în impunerea închinării duminicale.

Satana va săvârși minuni pentru a-i înșela pe cei ce locuiesc pe pământ. Spiritismul își va face lucrarea prin personificarea morților. Acele confesiuni religioase care refuză să asculte mesajele de avertizare ale lui Dumnezeu vor fi sub o puternică amăgire și se vor uni cu puterea civilă pentru a-i persecuta pe sfinți. Bisericile protestante se vor uni cu puterea papală în persecutarea poporului lui Dumnezeu care păzește poruncile. Aceasta este acea putere care constituie marele sistem de persecuție, care va exercita o tiranie spirituală asupra conștiințelor oamenilor.

'Avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.' Deși se declară urmași ai Mielului lui Dumnezeu, oamenii ajung pătrunși de duhul balaurului. Ei mărturisesc că sunt blânzi și smeriți, dar vorbesc și legiferează cu duhul Satanei, arătând prin faptele lor că sunt opusul a ceea ce mărturisesc că sunt. Această putere asemănătoare mielului se unește cu balaurul pentru a face război împotriva celor care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos. Iar Satana se unește cu protestanții și papistașii, lucrând de comun acord cu ei ca dumnezeul acestei lumi, dictându-le oamenilor ca și cum ar fi supușii împărăției lui, pentru a fi manevrați, cârmuiți și controlați după bunul său plac.

„Dacă oamenii nu vor consimți să calce în picioare poruncile lui Dumnezeu, duhul balaurului este dat pe față. Ei sunt întemnițați, aduși înaintea consiliilor și amendați. ‘El îi face pe toți, atât mici, cât și mari, bogați și săraci, liberi și robi, să primească un semn în mâna lor dreaptă sau pe frunțile lor’ [Apocalipsa 13:16]. ‘I s-a dat putere să dea viață icoanei fiarei, pentru ca icoana fiarei să și vorbească și să facă ca toți cei care nu se vor închina icoanei fiarei să fie omorâți’ [versetul 15]. Astfel, Satana uzurpă prerogativele lui Iehova. Omul fărădelegii se așază în scaunul lui Dumnezeu, proclamându-se pe sine a fi Dumnezeu și acționând mai presus de Dumnezeu.” Manuscript Releases, volumul 14, 162.

Puterea papală este fiara, Organizația Națiunilor Unite este balaurul, iar Statele Unite sunt profetul mincinos. Cei care se rătăcesc cu privire la semnificația Antihristului, care este atât Satana, cât și

reprezentantul pământesc al Satanei, Papa Romei, vor sfârși de partea Antihristului.

Statele Unite nu sunt omul fărădelegii. Omul fărădelegii este Antihristul, iar el este reprezentantul pământesc al lui Satana. Pavel prezintă confuzia dintre puterea care așază papalitatea pe tronul pământului și însăși papalitatea drept dovadă a neiubirii adevărului. A respinge relația profetică a Romei păgâne, care a ținut în frâu puterea papală până când Roma păgână a fost înlăturată, pentru ca puterea papală să fie descoperită, așa cum este arătat în a Doua Epistolă către Tesaloniceni, capitolul doi, înseamnă a respinge revărsarea Duhului Sfânt și a accepta revărsarea duhului necurat, pe care Pavel o identifică drept o rățacire puternică. Prin urmare, fiecare dintre profeții din vechime a vorbit mai direct despre zilele de pe urmă decât despre zilele în care a trăit.

„Fiecare dintre profeții din vechime a vorbit mai puțin pentru timpul lor decât pentru al nostru, astfel încât profeția lor este în vigoare pentru noi. «Și toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca pilde și au fost scrise pentru avertizarea noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.» 1 Corinteni 10:11. «Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru noi slujeau ei aceste lucruri, care acum v-au fost vestite de cei ce v-au propovăduit Evanghelia prin Duhul Sfânt trimis din cer; lucruri în care chiar îngerii doresc să privească.» 1 Petru 1:12....”

„Biblia și-a adunat comorile și le-a strâns laolaltă pentru această ultimă generație. Toate marile evenimente și solemnele acte ale istoriei Vechiului Testament s-au repetat și se repetă în biserică în aceste zile din urmă.” Mesaje alese, cartea 3, 338, 339.

Roma păgână și omul fărădelegii din A Doua Epistolă către Tesaloniceni reprezintă Statele Unite și Roma papală din zilele de pe urmă. A înțelege greșit acest adevăr înseamnă, între altele, a demonstra că, chiar dacă o persoană pretinde că își întemeiază interpretarea privată pe principiul „tip și antitip”, în realitate nu înțelege „tipul și antitipul”. Statele Unite au fost prefigurate de mai multe puteri în istoria sacră. Orice putere cu două coarne reprezintă Statele Unite în zilele de pe urmă, fie că este vorba de regatele de nord și de sud ale lui Israel, de Imperiul medo-persan sau de Franța atee, reprezentată de Sodoma și Egipt.

Perioada în care Statele Unite formează un chip al fiarei și pentru fiară a fost tipificată de fierul și lutul din Daniel doi, de cornul cel mic care se manifestă în ipostaze bărbătească și femeiască în Daniel opt, precum și de profeții lui Baal și preoții dumbrăvii în mărturia lui Ilie de pe Muntele Carmel. Salomeea tipifică Statele Unite în mărturia ospățului bahic de ziua de naștere a lui Irod. Pergam tipifică Statele Unite și identifică compromisul care duce la Tiatira, care tipifică puterea papală a zilelor de pe urmă.

Clovis, regele francilor în anul 496, tipifică Statele Unite în epoca lui Ronald Reagan. Justinian în anul 533 îl reprezintă pe Donald Trump înaintea legii duminicale. În fiecare tipificare, Statele Unite reprezintă puterea care se pleacă în supunere față de puterea papală a zilelor de pe urmă. Puterea care se pleacă în supunere este reprezentată ca aducând omagiu Romei. Actul de «omagiu» include plecăciunea înaintea regelui, care este capul.

S-a arătat că Statele Unite sunt puterea reprezentată de fiara cu coarne ca de miel și că această profeție se va împlini atunci când Statele Unite vor impune păzirea duminicii, pe care Roma o revendică drept recunoașterea specială a supremației sale. Însă în acest omagiu adus papalității,

Statele Unite nu vor fi singure. Influența Romei în țările care odinioară i-au recunoscut stăpânirea este încă departe de a fi nimicită. Iar profeția prevestește o restabilire a puterii ei. „Am văzut unul dintre capetele ei ca și cum ar fi fost rănit de moarte; și rana ei de moarte s-a vindecat; și tot pământul se mira după fiară.” Versetul 3. Producerea răni de moarte indică căderea papalității în 1798.

După aceasta, zice profetul: «rana lui de moarte a fost vindecată; și întreaga lume s-a minunat, urmând fiara.» Pavel afirmă limpede că „omul fărădelegii” va continua până la A Doua Venire. 2 Tesaloniceni 2:3-8. Până la însăși încheierea timpului, el va duce mai departe lucrarea amăgirii. Iar revelatorul declară, referindu-se de asemenea la papalitate: «I se vor închina toți cei ai căror nume nu sunt scrise în cartea vieții.» Apocalipsa 13:8. Atât în Lumea Veche, cât și în Lumea Nouă, papalitatea va primi omagiu prin cinstirea adusă instituției duminicii, care se întemeiază exclusiv pe autoritatea Bisericii Romei.” Marea Luptă, 578.

Ultima propoziție oferă dovezi suplimentare că Sora White a înțeles expresia «lumea veche» ca reprezentând Europa, iar «lumea nouă» ca reprezentând Americile. Dat fiind astfel, Statele Unite aduc omagiu puterii papale și constrâng restul lumii să facă la fel. Aceasta identifică Statele Unite ca aflându-se în subordonare față de directivele puterii papale. Identificarea făcută de Isaia și accentul pus asupra înțelegerii «capului», în vederea statornicirii, își găsesc scopul divin în faptul că simbolul «cap» devine o cheie pentru înțelegerea liniei externe a profeției și, de asemenea, a liniei interne a profeției.

Capul Siriei este Damascul, iar capul Damascului este Rezin; și într-un răstimp de șaiszeci și cinci de ani Efraim va fi zdrobit, încât să nu mai fie un popor. Iar capul lui Efraim este Samaria, iar capul Samariei este fiul lui Remalia. Dacă nu credeți, negreșit nu veți dăinui. Isaia 7:8, 9.

În zilele de pe urmă, când mărturia fiecărui profet este valabilă, „jefuitorii poporului tău” statornicesc vedenia. Pe temeiul autorității Duhului Profetic și în acord cu adevărurile fundamentale ale Adventismului, așa cum sunt ele reprezentate pe cele două hărți sacre ale lui Habacuc, „jefuitorii” sunt un simbol al Romei. Când Roma păgână a pătruns pentru prima dată în istorie în anul 200 î.Hr., ea a preînchipuit Roma modernă a zilelor de pe urmă. Această realitate profetică este cea care statornicește vedenia profetică a zilelor de pe urmă, iar dacă refuzi să vezi că „capul” Romei moderne este puterea papală, atunci cu siguranță nu vei fi statornicit.

„Lumea este plină de furtună, război și dezbinare. Totuși, sub o singură căpetenie — puterea papală — oamenii se vor uni pentru a I se împotrivi lui Dumnezeu în persoana martorilor Săi.” Mărturii, volumul 7, 182.

Dacă ai urechi de auzit, atunci poți înțelege că o eroare principală a iudeilor din vremea lui Hristos a fost aceea că au identificat „umbra” drept „substanța”. Iudeii, înainte și după cruce, și-au pus încrederea în tipurile sistemului lor de închinare și au respins Antitipul. Ei au susținut că „umbra” era „substanța” și, făcând astfel, au lăsat consemnat în raportul inspirat un popor din zilele de pe urmă care va identifica, de asemenea, umbra drept substanță.

Când Statele Unite formează un chip al fiarei, ele alcătuiesc o umbră a fiarei. Ele alcătuiesc o umbră a realității, căci chipul este o preînchipuire. A identifica Statele Unite, atunci când formează chipul fiarei, drept simbol al Romei Moderne, înseamnă a trasa o paralelă cu respingerea și răstignirea Marelui Antitip de către Israelul antic.

Cei care susțin concepția greșită potrivit căreia Statele Unite sunt jefuitorii poporului tău vorbesc mult despre recursul lor la tip și antitip și, adesea, identifică Statele Unite drept icoana fiarei, socotind, în mod inexplicabil, că prin identificarea Statelor Unite ca icoana fiarei se dovedește cumva că Statele Unite sunt „jefuitorii”. Dacă s-ar lăsa cu adevărat călăuziți de principiile de bază ale „tipului și antitipului”, ar vedea repede că rolul profetic al Statelor Unite, care a fost în mod repetat tipificat în Cuvântul lui Dumnezeu, identifică Statele Unite drept puterea aflată în supunere față de autoritatea papală. Ar vedea că, fără fiara ca punct de referință, este absurd să identifici o icoană a fiarei în absența fiarei. Singurul lucru care poate defini icoana fiarei este însăși fiara, căci puterea papală este cea care stabilește icoana în vedenia oglinzii.

Linia profetică paralelă cu aceea în care Statele Unite formează un chip al fiarei este cea în care cornul adevăratului protestantism formează un chip al lui Hristos. Acea formare este identificată în mod specific în capitolul zece din Daniel, când Daniel contemplă viziunea "marah", care este viziunea "oglinză". Daniel îi reprezintă pe cei care Îl contemplă pe Hristos și, făcând astfel, reflectă caracterul lui Hristos. Dacă viziunea cu Hristos nu i-ar fi fost prezentată lui Daniel, el nu ar fi putut să reflecte caracterul lui Hristos. Pentru ca cei o sută patruzeci și patru de mii, care sunt reprezentați de Daniel în capitolul zece, să formeze în lăuntru lor un chip al lui Hristos, ei trebuie să-I contemple caracterul. Prin contemplare, ei sunt schimbați.

Dar noi toți, cu fața descoperită, privind ca într-o oglindă slava Domnului, suntem schimbați în același chip, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18.

Definiția ebraică a termenului „marah”, vedenia pe care Daniel a contemplat-o în capitolul zece, este „o vedenie; de asemenea (cauzativ) o oglindă: - oglindă, vedenie”. Cuvântul grecesc tradus ca „oglinză” în versetul anterior înseamnă „a se oglinzi”, adică „a se vedea reflectat” (figurativ): - a privi ca într-o oglindă.

Iacov expune, de asemenea, o linie de adevăr legată de oglindă.

Căci, dacă cineva este un ascultător al cuvântului, iar nu un împlinitor, el se aseamănă cu un om care își privește fața sa firească într-o oglindă: căci se privește, pleacă și îndată uită ce fel de om era. Dar cine privește cu luare-aminte în legea desăvârșită a libertății și stăruie în ea, nefiind un ascultător uituc, ci un împlinitor al lucrării, acela va fi binecuvântat în ceea ce face. Iacov 1:23-25.

Dacă iubim adevărul și, prin urmare, suntem împlinitori ai Cuvântului, atunci oglinda în care privim este legea desăvârșită a libertății, iar dacă nu iubim adevărul și după aceea ne urmăm propria cale, așa cum au făcut cei împreună cu Daniel când au fugit, atunci oglinda nu este decât o simplă oglindire a noastră înșine.

„Legea lui Dumnezeu este oglinda care oferă o reflectare deplină a omului așa cum este și îi pune înaintea imaginea corectă. Unii se vor depărta și vor uita această imagine, în timp ce alții vor folosi epitete injurioase la adresa Legii, ca și cum aceasta le-ar vindeca defectele de caracter. Alții, însă, care sunt condamnați de Lege, se vor pocăi de călcările lor de lege și, prin credința în meritele lui Hristos, vor desăvârși caracterul creștin.” Credință și fapte, 31.

Daniel nu s-a văzut pe sine în viziunea în oglindă, ci L-a văzut pe Hristos, care este reprezentarea desăvârșită a legii desăvârșite a libertății a lui Iacov.

„Viața lui Hristos pe pământ este o oglindire desăvârșită a legii divine. În El sunt viață și nădejde și lumină. Contemplați-L, și veți fi schimbați în aceeași asemănare, din caracter în caracter.” Signs of the Times, May 10, 1910.

Chipul fiarei oglindește fiara, iar formarea chipului fiarei este marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care li se va hotărî soarta veșnică. Când bisericile protestante vor prelua controlul asupra guvernului Statelor Unite, ele vor fi format un chip al sistemului biserică-stat pe care puterea papală l-a întrebuințat întotdeauna. În același interval de timp, chipul lui Hristos se va forma în poporul Său din zilele de pe urmă. Totuși, cei care erau cu Daniel n-au văzut vedenia, căci au fugit dinaintea vedeniei.

Formarea chipului lui Hristos produce manifestarea a două clase de închinători. O clasă respinge principiul reflecției. Principiul reflecției este reprezentat printr-o oglindă, căci Hristos întrebuințează lucrurile pământești în mod literal pentru a reprezenta adevăruri spirituale cerești.

În învățătura prin parabole a lui Hristos se vede același principiu ca în însăși misiunea Sa către lume. Pentru ca noi să ajungem să cunoaștem caracterul și viața Sa divină, Hristos a luat natura noastră și a locuit printre noi. Divinitatea a fost revelată în umanitate; slava nevăzută, în forma omenească vizibilă. Oamenii puteau învăța despre necunoscut prin ceea ce era cunoscut; cele cerești erau descoperite prin cele pământești; Dumnezeu S-a manifestat în asemănarea oamenilor. Astfel a fost și în învățătura lui Hristos: necunoscutul era ilustrat prin cunoscut; adevărurile divine, prin lucrurile pământești cu care oamenii erau cel mai familiarizați.

„Scriptura spune: «Toate aceste lucruri Isus le-a vorbit mulțimilor în pilde; ... ca să se împlinescă ceea ce a fost spus prin prorocul, zicând: Îmi voi deschide gura în pilde; voi rosti lucruri ținute ascunse de la întemeierea lumii.» Matei 13:34, 35. Lucrurile naturale au constituit mediul pentru cele spirituale; lucrurile naturii și experiența de viață a ascultătorilor Săi erau puse în legătură cu adevărurile cuvântului scris. Călăuzind astfel de la cele naturale la împărăția spirituală, pildele lui Hristos sunt verigi în lanțul adevărului care unește omul cu Dumnezeu și pământul cu cerul.” Lecții din pildele lui Hristos, 17.

Principiul spiritual al reflecției se realizează prin privirea într-o oglindă care îl reprezintă pe Hristos, iar deoarece viziunea „marah” este o viziune cauzativă, imaginea lui Hristos din oglindă produce imaginea lui Hristos în umanitate.

A susține că Statele Unite sunt cele care statornicesc vedenia înseamnă a susține că chipul din Daniel este cel care Îl statornicește pe Hristos. Hristos este Cel care statornicește vedenia privitoare la caracterul și lucrarea Sa, iar antihristul este cel care statornicește vedenia privitoare la caracterul

și lucrarea lui. Vedenia este ceea ce se reflectă în oglindă, iar vedenia este statornicită de tâlhari. A interpreta greșit un chip al unei fiare, prin identificarea chipului cu fiara însăși, generează linii paralele.

Omul neconvertit se vede pe sine în oglindă; iar dacă totuși vede legea lui Dumnezeu, o tratează cu dispreț, pentru a se sustrage cerințelor ei. Omul convertit Îl vede pe Hristos și legea Sa în oglindă. Statele Unite formează un chip al puterii papale, privind la puterea papală și reproducând-o. Antihristul este reprodus de Statele Unite.

Lucifer a dorit să fie așezat pe tronurile politice și religioase ale lui Dumnezeu.

Cum ai căzut din cer, o, Lucifere, fiu al dimineții! Cum ai fost doborât la pământ, tu, care ai slăbit neamurile! Căci ai zis în inima ta: Mă voi sui la cer; îmi voi înălța scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi șede și pe muntele adunării, în laturile miazănoaptei; mă voi sui deasupra înălțimilor norilor; voi fi asemenea Celui Preaînalt. Ezechiel 14:12-14.

Satana este anticristul, iar la fel este și puterea papală. Puterea papală a fost înscăunată în Biserică și a domnit peste tronurile politice ale Europei. Oglinda cauzală din capitolul zece al cărții Daniel, când este privită în aplicarea ei spirituală, îi transformă pe cei care o privesc în chipul lui Hristos. Acel adevăr guvernează linia anticristului. Când o națiune sau un individ privește în viziunea-oglină, aceasta produce un efect cauzal, întrucât își reproduce imaginea în individul sau în națiunea care o contemplă, iar aceasta produce fie chipul lui Hristos, fie chipul fiarei. Aceasta este paralelă cu același efect reprezentat în cartea lui Daniel. Hristos este Cel care a statornicit viziunea pentru Daniel, iar anticristul statornicește viziunea pentru Statele Unite atunci când acestea formează un chip al fiarei.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.